

Na deze woorden trok Jezus verder,
op weg naar Jeruzalem.
Toen hij Betfage en Betanië bij de Olijfberg
naderde,
stuurde hij twee van de leerlingen vooruit
en zei tegen hen:
'Ga naar het dorp daarginds.
Daar zullen jullie
een vastgebonden veulen vinden,
dat nog nooit door iemand bereden is.
Maak het los en breng het hier.
Als iemand jullie vraagt:
"Waarom maken jullie het los?"
moeten jullie antwoorden:
"De Heer heeft het nodig."
De beide leerlingen gingen op weg
en vonden het veulen,
precies zoals Jezus had gezegd.
Toen ze het dier losmaakten,
vroegen de eigenaars hun:
'Waarom maken jullie het los?'
Ze antwoordden:
'De Heer heeft het nodig.'
Daarna brachten ze het veulen naar Jezus.
Ze wierpen hun mantels over het dier
en lieten Jezus erop zitten.
Onderweg spreidden de leerlingen
hun mantels voor hem op de grond uit.
Toen hij op het punt stond de Olijfberg af te dalen,
begon de hele groep leerlingen
vol vreugde en met luide stem God te prijzen
om alle wonderdaden die ze hadden gezien.
Ze riepen:
'Gezegend hij die komt als koning,
in de naam van de Heer!
Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste!
Enkele Farizeeën in de menigte
zeiden tegen Jezus:
'Meester, berisp uw leerlingen.'
Maar hij antwoordde:
'Ik zeg u: als zij zouden zwijgen,
dan zouden de stenen het uitschreeuwen.'

Lucas 19, 28-40

Jeruzalem was belangrijk voor de Joden.
Daar werd ieder jaar Pesach gevierd, de
herdenking van de bevrijding van de
Israëlieten uit de slavernij in Egypte. Voor
de evangelist Lucas was Jeruzalem zo
mogelijk nog belangrijker. Die stad was
voor hem verbonden met de verrijzenis van
Jezus en het begin van het geloof in de
verrijzenis. Het hele evangelie van Lucas is
opgebouwd als één grote tocht naar
Jeruzalem, een tocht naar het volle leven.

Het verhaal van de intocht in Jeruzalem is
de start van Jezus' laatste reis. Alle lezers
weten wat er onderweg zal gebeuren.
Maar Jeruzalem is de plaats van het leven.
Het is alsof de evangelist van bij het begin
wil duidelijk maken dat het leven het zal
halen op lijden en dood. Enkele elementen
in het verhaal wijzen daarop. Het is een
hele geruststelling voor wie de confrontatie
met de dood moet aangaan.

Jezus wordt hier 'de Heer' genoemd. Met
deze naam spreekt Lucas in zijn evangelie
over de verreezen Jezus.

Die Heer lijkt wel de regisseur van het hele
gebeuren. Alles past binnen het grote
heilsplan van God. Ieder speelt daarin zijn
rol: Jezus, de leerlingen, de eigenaars van
het veulen en zelfs het veulen. God geeft
leven via menselijke wegen.

Het veulen herinnert ons aan de profeet
Zacharia: '*Juich, Sion, Jeruzalem, schreeuw
het uit van vreugde! Je koning is in
aantocht, bekleed met gerechtigheid en
zege. Nederig komt hij aanrijden op een
ezel, op een hengstveulen, het jong van
een ezelin. Hij zal vrede stichten tussen de
volken.*' (Zach. 9, 9-10)

Jezus is de koning op een ezel: beeld van
zijn dienstbaarheid. Het veulen is nog nooit
door iemand bereden. In de werkelijkheid is
dat onmogelijk. Wie als vreemde op een
nog onbereden veulen gaat zitten, ligt in
de kortste keren op de grond. Het is ook
hier een oud beeld: een offerdier zonder
*enig gebrek, waarmee nog niet is gewerkt
en dat geen juk gedragen heeft* (Num. 19,
3 en Deut. 21, 3). Ongerept voor de koning
van de vrede.

Bij het 'opgaan naar Jeruzalem' zongen of
baden de pelgrims psalm 118. Vandaar
'*Gezegend hij die komt als koning, in de
naam van de Heer!*' (Ps. 118, 26) Lucas
voegt er de titel 'koning' in, die Zacharia
gebruikte. Die titel wordt hier aan Jezus
toegeschreven. De koning is de Messias,
de Gezalfde, de Verrezen. Die koning
wordt geëerd door het uitspreiden van
mantels op het veulen en op de grond.

'*Vrede in de hemel en eer aan de
Allerhoogste!*' Hier gaat het niet om 'vrede
op aarde', zoals in het lied van de engelen
bij de geboorte van Jezus (Lc. 2, 14). Het
gaat om de hemelse vrede van God, die
Jezus tot leven gewekt heeft.

Door al die elementen is het verhaal van
de intocht in Jeruzalem in essentie een
verrijzenisverhaal. Jezus is verreezen. Dat is
de kern van ons geloof. In dat gelovig
vertrouwen kunnen de ook volgende
bladzijden van het evangelie gelezen
worden, die vertellen over lijden en dood.
Het leven heeft het laatste woord.

Die boodschap is niet tegen te houden.
'*Als zij zouden zwijgen, dan zouden de stenen
het uitschreeuwen.*'

God,
Gij geeft leven
aan ieder mens.

Ook onze levensweg
gaat over lijden en dood,
maar Gij bewaart ons leven.

Dat hebt Gij getoond
in Jezus,
de verrezen Heer.

Soms is het moeilijk
om dat te geloven,
als lijden en dood dichtbij komen.

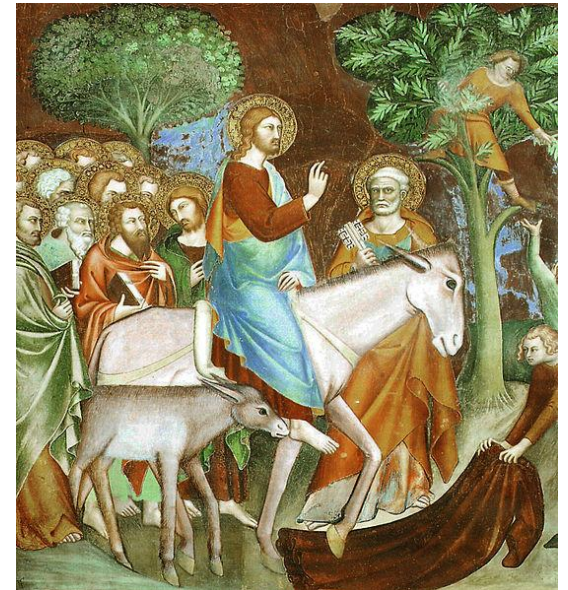
Moge het verhaal van Jezus
ons sterken
bij het begin van de 'Goede' week.

Moge ons gelovig vertrouwen
passen in uw heilsplan
en een dienst zijn aan het 'Leven'.

Amen.

Beeld:
Lippo Memmi (1291 - 1356, Siena, Italië)

In het Licht van Gods Woord

Naar Jeruzalem